

зя Горчакова съ най голѣмо удоволствие и нѣма нищо повече да каже върху тѣхъ.

Князь Бисмаркъ е увѣренъ, че примирителний духъ не ще прѣстане да одушевява членоветѣ на конгреса и че тѣзи послѣднитѣ не ще забравятъ нито прѣзъ една минута своето високо послание да запазятъ и утвърдятъ мира. Направения до сега въ Конгреса напредѣкъ дава мѣсто да се вѣрва, че указаната отъ двамата знаменити държавни мъжи цѣль ще се достигне и че прѣобладающитѣ мирни намѣрения ще въстържествуватъ надъ всичко, безъ да се докача най малко националната частъ на заинтересованитѣ велики сили.

Н. Свѣтлость е убѣденъ, че прѣдставителитѣ ще се ограничѣтъ да искатъ нѣща възможни и никога не ще налагатъ ограничения, които сѣ несъвмѣстни съ достоинството на другитѣ сили и докачатъ националната честъ. Ограниченията не трѣба да се коснуватъ до сжщността на дѣлото на конгреса и да затрудняватъ задачата на примирението. Князь Бисмаркъ забѣлѣжава, че въ този случай но малко заинтересованитѣ отъ силитѣ могли би да принесатъ голѣма полза на дѣлото, като издигатъ беспристрастенъ гласъ всѣкога, когато второстепенни побуждения се испрѣчватъ прѣдъ главната задача на конгреса и примирението почева да се заплъхва. Ето въ какъвъ смисълъ ще дѣйствуватъ Германия, Франция и Италия. Тий ще се обръщатъ къмъ благоразумието на повече заинтересованитѣ приятелски сили всѣкога, когато нуждата го поиска. Князь Бисмаркъ свършува като казва, че ще бѣде много честитъ, ако съ тѣзи свои думи той е изказалъ мисълта на неутралнитѣ и безпристрастнитѣ правителства.

На дневенъ редъ стои прѣдложенieto на г. първи турски пълномощникъ. Туй прѣдложение гласи така:

„Независимо отъ данѣка, Българското Княжество ще поеме на себеси честъ отъ дълговетѣ на империята, съразмѣрна съ неговитѣ доходи“.

За да изясни духа на това прѣдложение, Кара Теодори паша прочита слѣдующий документъ:

„Като съмъ прѣдложилъ да се наложи на България, независимо отъ годишния данѣкъ, частъ отъ дълговетѣ на империята, съразмѣрно съ доходитѣ ѝ, съ това азъ съмъ искалъ да извърши едно дѣло, на което съмъ гледалъ и гледамъ като на длъжностъ къмъ турскитѣ кредитори.“

Не може да се отрече, че доходитѣ на нѣкои мѣстности